

Spanning 1

Het gevoel een student/beginnende leraar te zijn versus de verwachting om je te gedragen als een ervaren leraar.

Je voelt je nog een beginnening. Hierdoor heb je er moeite mee om je zelfbewust te gedragen en door leerlingen, teamleden, directie en/of ouders/verzorgers word je ook zo behandeld.

Voor het beroep van leraar voel je je nog wat onervaren. Je hebt een brede verantwoordelijkheid als leraar, maar kan die verantwoordelijkheid nog niet helemaal aan.

Voorbeeld Reinout, 1e jaars

“Ik heb onzekerheid over bepaalde taken in mijn stage. Wat moet ik doen? Hoe doe ik dat? Dit kan ik natuurlijk gewoon vragen aan mijn mentor, maar het voelt nogal irritant om altijd alles te moeten vragen. Dat geeft je zo'n afhankelijkheidspositie, terwijl ik juist graag wil laten zien dat ik feeling heb voor kinderen en zelf ook een hele hoop dingen zie die er in de klas moeten gebeuren. Dat laatste verwacht mijn mentor ook van mij. Dus al met al is het best moeilijk om een balans te vinden tussen wat je echt via je mentor moet leren en wat je zelfstandig op je intuïtie en kennis van school goed doet. Daar moet je dan ook ruimte voor krijgen en het vertrouwen van je mentor, dat hij hardop naar je uitspreekt. Dat heb ik dan nodig in ieder geval.”

Voorbeeld Tirza, 3e jaars

“Ik ervaar in de stage dat ik als stagiair word gezien. Aan de andere kant zijn de verwachtingen hoog, omdat ik derdejaars ben. Dat zag ik ook terug in de feedback. In bepaalde situaties komt dat gewoon naar voren. Vooral op mijn vorige stage zeiden ze: “Zo je bent nu derdejaars, dus na volgend jaar zou je onze collega kunnen zijn. Dan denk ik van: oeps...waar gaat dit naartoe? Dat geeft druk. Leiding nemen in wat vrijere situaties vind ik gewoon nog lastig. Je bent nog student, je moet nog veel leren, maar ze willen ook zien dat je het kan! De verwachtingen zijn hoog. Het gaat allemaal heel snel. Ook bij omgaan met ouders vraag je je af: welke positie neem ik in? Ik ben nog jong...hoe kan ik wat over hun kinderen zeggen? Dat vind ik een moeilijk stukje.”

Plan van aanpak

“Een van de dingen die ik in elk geval wil gaan doen is het bewust groeten van ouders. Als ouders hun kinderen naar school brengen, wil ik proberen ze bewust aan te kijken en te groeten. Misschien is dat ook wel een houding van mijzelf. De kinderen groeten vind ik makkelijker, maar ik vind dat ik ook als juf ouders goed moet kunnen begroeten.”

Evaluatie

“Ik voel wel dat deze spanning wat meer is afgenomen. Nu probeer ik ouders die hun kinderen naar school brengen bewust aan te kijken en te groeten. Dat was andere jaren wel anders... Als ik het vergelijk met het eerste jaar als student is het nu stukken beter. Dan ben ik hierin, met name in de afgelopen periode gegroeid.”

